

Kommit till Förnuftet, rätta bruk.  
Som verkligen visar ett, är Filosofen  
vara den enda, hvar handling kan  
na källa stund inför Förnuftet, som  
fol. Det är endast Filosofen, som  
kan räkna på förnuftet. För-  
nuftet, Herra döma. Hvar taga  
de de äfriga vägen?

621. Om Förnuftet verkligen  
är en princip för allt godt, skönt  
och ädelt i världen. Kanske  
kunna rike Filosoferna uträtta  
denna princip, hos andra?  
Världen är icke beläten med några  
få Skallar, ett hvilka det The-  
retiska Förnuftet ingreperast  
hela hjernmörken. Världen be-  
höfver ett praktiskt Förnuft  
som betryggar stater och sam-  
hället emot Passionernas vil-  
dratt. Och detta praktiska  
Förnuft, hvar finnes det?

622. Så länge Filosofen ike  
kan visa, att Förnuftet verk-  
ligen beherrsaktat världen, eller  
kommer att göra det. Så länge  
är vi berättigade till det

rättfärdet, att Filosofernas prakt-  
iska Förnuftet Gudomliga Naturen  
är bara glöder och frömlar, att det  
merst, som har sin hemliga grunda  
i Egoismen. När Filosofen vänder  
sig själf i Egoismens Spiegel, då  
blir Förnuftet Gudomligt.

623. Ehuru Förnuftet, som dater i  
världen mer än tillräckligt bevisa,  
att det praktiska Förnuftet, hvar  
ken i moraliskt, religiöst, hvar  
eller politiskt hänseende, är, hvar  
Filosofernas föregifna det vara, en  
princip för allt godt, skönt  
och ädelt i världen. Så kunna vi  
dock icke underlåta, att närmare  
undersöka grunderna för Filo-  
sofernas rättfärdande, att Förnuftet  
är den enda sanna Kunskaps källa  
i allt det, som rör vår beröring med  
det öfversinnliga.

624. Det Rethellikrättas, att För-  
nuftet är en med det öfversinnli-  
ga principerna befryndad Kraft  
som i sig bär och rör dessa prin-  
ciper. Så är det klart, att han